

Patrik souhlasně přikývl. Byl na tom stejně. Nemohl se zkrátka zbavit dojmu, že je lupič stále v domě.

Luk otvíral jedny dveře za druhými, nakoukl i na WC, do komory i do místnosti s několika počítači a herními konzolemi a policí plnou šanonů. Za posledními dveřmi vedly schody dolů.

Paní Šustrová však jako by se do země propadla.

„Je nahoře,“ zašeptala Biggi.

„Musí být,“ souhlasil Luk.

„Anebo taky ne,“ vložil se do toho Patrik. „Pak bychom se tu radši neměli nechat načapat. Jinak si bude myslet, že jsme těmi zloději *my*.“

„Lupič byl určitě nahoře,“ trvala na svém Biggi. „Co když paní Šustrové ublížil? Musíme se tam podívat. Možná potřebuje pomoc.“

Aniž by čekala na souhlas ostatních, vyběhla po schodech vzhůru. Protože oba Tygři nechtěli zůstat dole sami, vyrazili za ní.

Patrik byl naštvaný. Nedokázal Biggiinu tvrdohlavost vystát. Jak si mohla být tak jistá?

V tu chvíli uslyšeli její potlačovaný výkřik. Tiše ukazovala pootvřenými dveřmi do potemnělé místnosti. Luk a Patrik nakoukli Biggi přes rameno dovnitř a šokovaně sebou trhli. Pohled,